

ΕΤΟΣ 72ο

21 Απριλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 16 (3699)

Η ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΕΙΩΝ

Ὁ Κύριος, ὅπως ἀναφέρει ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν βαδίζει πρὸς τὸ μαρτύριο. Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ οἱ μαθητὲς του ἐπιθυμοῦν «πρωτοκαθεδρίες». Τούς προλέγει τὸν σταυρικὸ Του θάνατο καὶ ἐκεῖνοι, χωρὶς νὰ πολυκαταλαβαίνουν τὴν τραγικότητα τῆς προφητείας, διαποτισμένοι ἀπὸ τὸ κοσμικὸ φρόνημα τῆς φιλοδοξίας, ποθοῦν τιμητικὲς διακρίσεις. Ὁ Ἰάκωβος καὶ ὁ Ἰωάννης σπεύδουν νὰ προλάβουν τούς ἄλλους στὴν ἐξασφάλιση τῶν πρωτειῶν.

«Διδάσκαλε», τοῦ λέγουν, «θέλουμε νὰ μᾶς κάνεις κάτι πού θά σοῦ ζητήσουμε». «Τί θέλετε;» ἐρωτᾷ ὁ Χριστός. «Νά, τοῦ ἀπαντοῦν, τώρα πού θά δοξαστεῖς, πού θά καθίσεις σέ θρόνο βασιλικό, δώσε μας τίς δύο πρῶτες θέσεις στό βασιλεῖό σου. Κάνε μας τὴν χάρη νὰ καθίσουμε ὁ ἓνας στά δεξιὰ σου καὶ ὁ ἄλλος ἀριστερά σου». Ὁ Κύριος τούς κοιτάζει περίλυπα: «Οὐκ οἶδατε τί αἰτήσαθε», τούς ἀπαντᾷ μέ πόνο. Δηλαδή, «δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Ἐγὼ σὰς μιλῶ γιὰ θυσίες καὶ ἐσεῖς λαχταρᾶτε πρωτοκαθεδρίες».

Αἰώνια δόξα

Οἱ δύο μαθητὲς ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Χριστό δόξα μέ ἀνθρώπινα κριτήρια, ἔχοντας κατὰ νοῦ ὅτι ἡ βασιλεία Του εἶναι αἰσθητὴ καὶ κοσμική. Ὁ Χριστός ὅμως διορθώνει τὴν ἐσφαλμένη τους πίστη, ὑποδεικνύοντας τὴν πραγματικὴ καὶ αἰώνια δόξα, πού διέρχεται μέσα ἀπὸ τὸ «ποτήριον», πού εἶναι τὰ πάθη καὶ ὁ σταυρός.

Πόσες φορές ὁ Χριστός δέν ἀναγκάζεται νὰ ἐπαναλάβει αὐτὸ πού εἶπε στὸν Ἰάκωβο καὶ τὸν Ἰωάννη σέ πολλοὺς καὶ σήμερα; Πόσο μικροπρεπεῖς εἶναι συχνά οἱ πόθοι καὶ τὰ αἰτήματά μας; Λαχταρᾶμε τιμές, διακρίσεις, πρωτεῖα, δύναμη, χρῆμα, δόξα, ἐπιβολὴ στὸν κόσμο αὐτό. Καὶ τὸ τραγικὸ εἶναι ὅτι τὰ ζητᾶμε ἀπὸ Ἐκεῖνον πού περιφρόνησε ὅλα αὐτὰ καὶ ἀποκάλυψε τὴν μηδαμινότητά τους.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. ι' 32-45)

Γνωρίζετε τί αιτείσθε;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα Μαθητὰς αὐτοῦ, καὶ ἤρξατο αὐτοῖς λέγειν τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν· Ὅτι ἰδοῦ, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδοθήσεται τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς γραμματεῦσι, καὶ κατακρινούσιν αὐτὸν θανάτῳ, καὶ παραδώσουσιν αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, καὶ ἐμπαΐξουσιν αὐτῷ, καὶ μαστιγώσουσιν αὐτόν, καὶ ἐμπτύσουσιν αὐτῷ, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται. Καὶ προσπορεύονται αὐτῷ Ἰακώβος καὶ Ἰωάννης, οἱ υἱοὶ Ζεβεδαίου, λέγοντες· Διδάσκαλε, θέλομεν ἵνα ὁ ἐὰν αἰτήσωμεν, ποιήσης ἡμῖν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαι με ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δὸς ἡμῖν, ἵνα εἷς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἷς ἐξ ἐνωτέρων σου, καθίσωμεν ἐν τῇ δόξῃ σου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐκ οἶδατε τί αιτείσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ πίνω, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δυνάμεθα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, πίεσθε· καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσει ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ ἐνωτέρων οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἤρξαντο ἀγανακτεῖν περὶ Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς λέγει αὐτοῖς· Οἶδατε ὅτι οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι αὐτῶν κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν· οὐχ οὕτω δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὃς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, καὶ ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος· καὶ γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

Παραπονιόμαστε πολλές φορές, ὅτι ὁ Κύριος δέν εἰσακούει τὴν προσευχή μας. Ξεχνᾶμε ὅμως κάτι πολύ σημαντικό, δέν ἐπιθυμοῦμε Ἐκεῖνον ἀλλά κάτι ἀπὸ Ἐκεῖνον. Ἔτσι, ὁ Χριστὸς δέν ἀνταποκρίνεται στὰ αἰτήματά μας διότι δέν ξέρουμε τί ζητᾶμε.

Ἡ ἀσθένεια τῆς φιλοπρωτίας

Ἡ ἀσθένεια τῆς φιλοπρωτίας δέν εἶχε προσβάλλει μόνο τοὺς δύο μαθητές. Ἡ ἀγανάκτηση πού ἐκδήλωσαν οἱ ὑπόλοιποι ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωάννου, φανέρωνε ὅτι τὸ ἴδιο πάθος τυραννοῦσε ὅλους. Τοὺς πείραζε ὅτι ἄλλοι τοὺς εἶχαν προλάβει. Τότε ὁ Ἰησοῦς τοὺς κάλεσε κοντά του καὶ τοὺς λέει: «Γνωρίζετε ὅτι ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν τὰ καταδυναστεύουν, καὶ οἱ μεγάλοι τὰ καταπιέζουν. Μεταξὺ σας ὅμως δέν θά συμβαίνει τὸ ἴδιο. Ἀλλὰ ὅποιος ἀνάμε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, πῆρε πάλι κατά μέρος τούς δώδεκα καί ἄρχισε νά τούς λέγει ἐκεῖνα πού πρόκειται νά συμβοῦν, ὅτι δηλαδή, νά, ἀνεβαίνουμε στά Ἱεροσόλυμα καί ὁ Υἱός τοῦ Ἀνθρώπου δά παραδοθεῖ στους ἀρχιερεῖς καί στους Γραμματεῖς, καί δά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο καί δά τόν παραδώσουν στους ἐθνικούς, καί δά τόν ἐξευτελίσουν καί δά τόν μαστιγώσουν καί δά τόν πτύσουν καί δά τόν θανατώσουν, καί τήν τρίτη ἡμέρα δά ἀναστηθεῖ. Τόν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης, οἱ γιοί τοῦ Ζεβεδαίου, καί τοῦ λέγουν: Διδάσκαλε, θέλουμε ὅ,τι σοῦ ζητήσουμε νά μᾶς τό κάνεις. Αὐτός τούς εἶπε: Τί θέλετε νά κάνω γιά ἐσᾶς; Αὐτοί τοῦ εἶπαν: Ὅρισε νά καθίσουμε ὁ ἓνας στά δεξιά σου καί ὁ ἄλλος στά ἀριστερά σου κατά τήν ἔνδοξη παρουσία σου. Ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε: Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νά πιεῖτε τό ποτήριο πού πίνω ἐγώ καί νά βαπτισθεῖτε τό βάπτισμα πού ἐγώ βαπτίζομαι; Καί αὐτοί τοῦ εἶπαν: Μποροῦμε. Ὁ Ἰησοῦς εἶπε σέ αὐτούς: Τό μέν ποτήριο πού πίνω ἐγώ, δά τό πιεῖτε, καί τό βάπτισμα πού ἐγώ βαπτίζομαι, δά τό βαπτισθεῖτε· ἀλλά τό νά καθίσετε ἀπό τά δεξιά μου καί ἀπό τά ἀριστερά μου, δέν εἶναι δικό μου δικαίωμα νά τό παραχωρήσω, ἀλλά δά δοθεῖ σέ ἐκείνους, γιά τούς ὁποίους ἔχει ἐτοιμασθεῖ. Καί οἱ δέκα πού τό ἄκουσαν, ἄρχισαν νά ἀγανακτοῦν ἐναντίον τοῦ Ἰακώβου καί τοῦ Ἰωάννου. Ὁ Ἰησοῦς τούς κάλεσε καί τούς λέγει: Ξέρετε ὅτι ἐκεῖνοι πού ἀρέσκονται νά κυβερνοῦν τά ἔθνη, στήν πραγματικότητα καταδυναστεύουν τά ἔθνη καί ἐκεῖνοι πού θεωροῦνται ἄρχοντές τους τά καταπιέζουν. Σέ ἐσᾶς, ὅμως, δέν πρέπει νά εἶναι ἔτσι, ἀλλά ἐκεῖνος πού θέλει νά γίνει μέγας ἀνάμεσά σας, νά εἶναι ὑπηρέτης σας, καί ἐκεῖνος πού θέλει νά εἶναι πρῶτος ἀπό ἐσᾶς, νά εἶναι δοῦλος ὄλων· ἄλλωστε, καί ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου δέν ἦλθε γιά νά τόν ὑπηρετήσουν, ἀλλά γιά νά ὑπηρετήσῃ καί νά δώσει τή ζωή του ὡς λύτρο χάριν ὄλων.

(Ἀπό τή νέα ἐκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σά σας θέλει νά γίνει μέγας θά εἶναι ὑπηρέτης σας, διάκονός σας, καί ὅποιος θέλει νά εἶναι μεταξύ σας πρῶτος θά εἶναι δοῦλος ὄλων».

Ἡ ριζική ἀνατροπή τῶν καθιερωμένων

Τό πραγματικό μεγαλεῖο δέν βρίσκεται στήν ἔπαρση, στήν ἀλαζονεία καί στήν καταπίεση τῶν ἄλλων. Δέν ἀποδεικνύεται μέ τούς τίτλους καί τόν θόρυβο. Ὑπάρχει μόνο στήν ταπεινόφρονα ἀγάπη, στήν σεμνή διακονία τοῦ πλησίον. Αὐτός εἶναι ὁ ἀσφαλῆς δρόμος γιά τήν κατάκτησή του. Πρόκειται γιά μιά ριζική ἀνατροπή τῶν καθιερωμένων. Προηγουμένως τό μεγαλεῖο μετριόταν μέ τό πόσους κανεῖς ἐξουσιάζει. Μετά τόν Χριστό, μέ τό πόσους κανεῖς διακονεῖ. Κριτήριο τῆς μεγαλοσύνης δέν εἶναι ἡ δύναμη ἀλλά ἡ εἰλικρινής διακονία.

21 Ἀπριλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΜΑΡΙΑΣ ΟΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΙΑΣ)

Ἰανουαρίου ἱερομ. († 305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης Ἀναστασίου Α΄

Ἀντιοχείας († 599). Μαξίμου Κων/πόλεως († 434).

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἑωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ΄ 11-14 –

Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι΄ 32-45.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ἀπριλίου, τῶν Βαΐων.

Ἀπόστολος: Φιλίπ. δ΄ 4-9 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιβ΄ 1-18.

Οἱ στρατείες τῶν Ἁγίων ἔκαναν πραγματικότητα αὐτή τὴν ἐπανάσταση τῆς ἀγάπης, βάζοντας τὴν διακονία στὴν ἐξουσία καὶ ὁμορφαίνοντας ἀληθινὰ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Στὴν ἐποχὴ μας, πού κυριαρχεῖ ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ ματαιοδοξία, οἱ ἄνθρωποι εὐχονται καὶ προσπαθοῦν νὰ δίνουν ὅσο τὸ δυνατόν λιγότερα καὶ νὰ παίρνουν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα. Σ' αὐτὴ τὴν τάση ἡ ὀρθόδοξη θέση εἶναι ριζικὰ ἀντίθετη. Τὸ ὀρθὸ αἴτημα δέν εἶναι «τί ἐξυπηρέτηση μπορῶ νὰ περιμένω ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ ἐὰν δύναμαι νὰ ἀγαπῶ».

Τὸ μεγαλεῖο πού ζητᾶμε ἀναμένοντας ἔκτακτες εὐκαιρίες βρίσκεται στὰ χέρια μας, στὴν καθημερινὴ ἀπλή πραγματικότητα, ὅταν εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ διακονοῦμε τοὺς ἄλλους, χωρὶς καμία ἀπαίτηση ἀνταποδόσεως καὶ ἀναγνωρίσεως. Ἄς θυμηθοῦμε τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας πού μέ τὴν ἀγάπη τους ζωογονοῦν τίς ἀνθρώπινες κοινωνίες. Καὶ τότε θὰ νιώσουμε πιὸ βαθιὰ πόσο ὑπέροχος εἶναι ὁ δρόμος πού χαράζουν τὰ λόγια αὐτά τοῦ Κυρίου. «Ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας, ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος».

Πρόκειται γιὰ ἓνα μεγαλεῖο ἐσωτερικό: διότι εἶναι κάτι πού μᾶς κάνει νὰ μοιάζουμε οὐσιαστικά μέ τὸν Χριστό, τὸν Μεγάλο Διάκονο τῶν ἀνθρώπων. Ἐκεῖνον πού δέν ἦρθε νὰ ὑπηρετηθεῖ ἀλλὰ νὰ ὑπηρετήσει καὶ νὰ δώσει «τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντί πολλῶν». Πρόκειται γιὰ τὴν μεταμόρφωση τῆς ζωῆς μας σύμφωνα μέ τὴν δική Του, γιὰ τὴν ἀνύψωσή της πρὸς τὸν τελικὸ της σκοπὸ: τὴν θέωση.

† Ὁ Φ. Ἀ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
